

VIGASZTALÓ

TESTVÉRI KÖRLEVÉL

„ÉN KÉREM AZ ATYÁT, ÉS MÁS VIGASZTALÓT ÁD NÉKTEK,
HOGY VELETEK MARADJON MINDÖRÖKKÉ.”

GRAFIKA: SIMON A.

VIGASZTALÓ 2019/3

Lélekkel betöltött munkások

„És szóla az Úr Mózesnek, mondván:

Ímé név szerint meghívtam **Bésaléelt**, a Húr fiának, Urinak a fiát a Júda nemzetségéből. És betöltöttem őt Istennek lelkével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterséghez; hogy tudjon kigondolni mindent, amit aranyból, ezüstből, rézből kell csinálni, és foglaló köveket metszeni, fát faragni, és mindenféle munkákat végezni.

És ímé, **Aholiábot** is, Akhiszamáknak fiát a Dán nemzetségéből, mellé adtam; és **adtam minden értelmesnek szívébe** bölcsességet, hogy elkészítsék mindazt, amit néked megparancsoltam.

A gyülekezet sátorát, a bizonyág ládáját, a fölibe való fedelet, és a sáturnak minden edényét. Az asztalt és annak edényeit, a tiszta gyertyatartót, és minden hozzávalót, és a füstölő oltárt. Az egészen égő áldozat oltárát és annak minden edényit, a mosdómédecét és annak lábát, a szolgálathoz való ruhákat, Áron papnak szent öltözetit, és az ő fiainak öltözetit, a papi szolgálatra.

A kenetnek olaját, a jó illatú füstölő szert a szentséghez.

Mindent úgy csináljanak, a mint néked megparancsoltam.” (2 Móz 31, 1-11; Károli Biblia)

(A vajtai Parakletos Családos és Ifjúsági Konferencia első napján elhangzott szolgálat szerkesztett változata. A hét témája az „Igaz Istentisztelet” volt.)

Isten konkrét, név szerinti elhívása

Hosszú időn keresztül, 40 napon át beszél Mózes Isten a Sinai hegyen. A 2 Móz 25-30. fejezetekben részletesen olvashatjuk azt, amit Isten arról mondott el, hogyan készítsék el az **igaz Istentisztelet helyét**, az Istentisztelet eszközeit, beleértve a sátrat, a biznyság ládáját, az edényeket, a papok öltözetét, a füstölőszereket, egyszóval mindent.

Emberileg nézve nehéz helyzetben volt Mózes, amikor Isten ezzel a feladattal megbízta. Csakhogy Isten a munkára alkalmas személyekről is gondoskodott. Sőt azzal kezdte, hogy elmondta Mózesnek „...**név szerint meghívtam Bésaléelt...és ...mellé adtam Aholiábot...**”. Bésaléel neve azt jelenti „**Isten árnyékában, védelmében**”. Aholiáb, aki a sátor készítője volt, név szerint az az ember, akinek az „Atya a sátra, oltalma”. A két név nagy bátorságot adhatott Mózesnek, hiszen megértette, hogy Isten maga gondoskodott ennek a nagy projektnek a szakmai vezetőiről. Sőt Isten azt is elmondta, hogy vannak még más értelmes emberek is, akik együtt fognak dolgozni velük.

Az igaz Istentisztelet eszközeinek, kellékeinek a készítésénél Isten nélkül nem lehet munkálkodni. Ahhoz, hogy Istentiszteletünk Istennek tetsző legyen, mindent Isten terve és vezetése alapján kell végeznünk. Ez nem csak a tárgyi eszközökre, de azokra a munkásokra is vonatkozik, akik azokat elkészítik. Elhívott pedig az lehet, aki olyan közel van az Úrhoz, hogy az árnyékában marad, a sátrában él. Ez pedig csak annak lehetséges, aki Isten Lelkével betöltött ember. Ha ébredésért imádkozunk a gyülekezeteinkben, az egyházunkban, de nem Isten terve és vezetése szerint járunk el, akkor hosszú és keserves küzdelem vár ránk. De reményteljes a küzdelem akkor, ha Isten Lelkére bízunk magunkat, az Úrtól kérjük el, és fogadjuk el a szolgatársakat, gondnokokat, presbitereket, kántorokat, gyermek és ifjúsági munkásokat, diakónusokat, a gyülekezet tagjait. Ha az Úr Lelke betölti és elhívja őket, az építés munkásai lesznek. Jól tesszük tehát, ha mindenek előtt önmagunkat adjuk az Úrnak, hogy használni tudjon ott és akkor, abban a munkában, ahol szükség van ránk.

Isten maga tesz alkalmassá

Bésaléelről azt mondja Isten: „...betöltöttem őt Istennek lelkével, bölcsességgel, értelemmel és tudománnyal minden mesterséghez; hogy **tudjon kigondolni mindent...**” **amit el kell végezni.**

Bésaléelnek mindenről az a gondolata, a terve, amit Isten elgondolt. Nem kell a saját feje után mennie, nem kell emberektől tanácsot kérnie. Ez csakis úgy lehetséges, hogy Isten Lelke töltötte be az életét, az Úr közelében, árnyékában élt.

Nem csak róla mondja ezt Isten, hanem Aholiábról is, sőt több emberről, akiket bölcsességgel ajándékozott meg. A bölcsesség (*hokmáh*) belátás is, ami magában rejti az engedelmességet. Az igaz Istentisztelet eszközeinek elkészítésében minden munkás ugyanannak az elhívó Istennek tartozott engedelmisséggel, de képesnek kellett lenniük arra is, hogy egymásra, mint Isten által elhívott munkatársra tekintsenek.

Mennyire másként történhetnének a szolgálataink, ha nem feledkeznénk meg arról, hogy mindannyian Isten gyermekei vagyunk! Ha tudnánk, hogy Isten helyezte el bennünket az Ő testében, az egyházban, mint tagokat, és Neki mindegyikünkre szüksége van. Az együtt munkálkodás csak így valósulhat meg. Enélkül keserű rivalizálás vagy ellenségesség, gáncsoskodás rombolja közösségeinket.

Bésaléel, Aholiáb és a többiek egységben és egyetértésben dolgoztak, ezért haladtak. Felépült minden. Senkinek nem volt más ötlete, mindenki tudta, mit kell tennie.

Igaz Istentisztelet lehet a munkánk, a szolgálatunk, ha elfogadjuk a helyzetünket, a helyünket, az életkörülményeinket, az élethelyzetünket, és nem vágyakozunk szüntelenül másra. Ha elfogadjuk azokat, akikkel együtt dolgozunk. Ha abban a beosztásban, abban a feladatban úgy fogadjuk el önmagunkat, mint ahová Isten hívott el, akkor a legnehezebb helyzetben is képesek leszünk igaz Istentiszteletet adni az Úrnak.

Lélekkel betöltött munkások

Miközben Mózes fenn volt a hegyen az Úrnál, a nép egy része Áront nyaggatta és nyúzta, hogy csináljon nekik látható istent. Lévi fiai 3000 embert öltek meg, azokat, akik részt vettek a bálványimádásban. Bésaléelről azt tudjuk, hogy a nagyapja, Húr volt az, aki Áronnal együtt tartotta Mózes felemelt kezét az amálekíták elleni küzdelem idején, hogy az Úr győzelmet adjon Izraelnek (2Móz 17,12). Nem látott rossz példát, sőt. Biztosan vágyakozott az Úr árnyékában élni.

Amikor Mózes másodszer jön le az új kőtáblákkal, és elmondja Isten parancsát, akkor „...**eljövének azért mindazok a bölcsék, aki a szent hajlék minden munkáján dolgozott, ki-ki a maga munkájától, amin dolgozott.**” (2Móz 36,3) Önként jöttek tehát. Isten Lelke munkálta bennük az akarást és a véghezvitelt is (Fil 2, 13). **A Lélekkel betöltött munkások az Úrnak voltak engedelmesek.**

Készek voltak engedni Isten Lelkének, készek voltak azt tenni, amit Isten kért tőlük. Ahhoz, hogy Lélekkel betöltött munkások legyünk, ugyanerre van szükség. Ugyanezt kell tennünk.

Lélek nélküli munkásokkal nem épülhet a gyülekezet, nem épülhet az egyház.

Lélekkel betöltött munkásokra van szükség Isten egyházában, a gyülekezetekben!

Isten ma is hív munkásokat, és kész az Ő Szentlelkével betölteni azokat, akik adják magukat a szolgálatra. Ezért „**Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítétek a szíveteket!**” (Zsid 4,7)

Magyarné Balogh Erzsébet

Beszámoló a vajtai konferenciáról

A 2Móz 31-35. versei és válogatott újszövetségi szakaszok alapján „Az igaz Istentisztelet” volt az idei nyári családi- és ifjúsági konferencia címe, melyet ismét Vajtán tartottunk, 134 felnőtt és 37 gyermek részvételével.

Tanítást hallottunk a *napi csendesség* fontosságáról. Isten minden esetben szól hozzánk, amikor csak Rá figyelve arra várunk, mit szeretne közölni velünk. Minden napra van üzenete, tanácsa, bátorítása és intése is.

Szembesültünk azzal a kérdéssel, hogy *élet vagy halál árad-e szolgálatunkból*. Az ehhez kapcsolódó igeszakasz az aranyborjú elkészítéséről és a miatta kiszabott büntetésről szól, amely során 3000 embert öltek meg Lévi fiai. A párhuzamos újszövetségi ige Péter pünkösdi beszéde, melynek nyomán 3000 ember tért meg. Több párhuzamot láthattunk meg, ugyanakkor azt is, hogy különbség van az ószövetségi és újszövetségi tömeg között. Az első történetben a tömeg akarta irányítani a vezetőt, Áront kérték meg, hogy készítse el az aranyborjút. Ez az út a halába vezetett. A második történetben a tömeg bűnbánatra jut, és megtér, ennek pedig élet lett az eredménye.

Nagyon bátorító volt a *közbenjárásról* szóló tanítás. A bizonyágtételek is abban erősítették meg, hogy milyen nagy erőt, segítséget, szabadítást kapunk akkor, amikor szükségben vagyunk és valaki éppen értünk imádkozik, pedig mi talán nem is tudunk erről. Nincs elveszett imádság, az Úr mindig hall bennünket és válaszol.

A Jn 4,22-34 versek alapján arról hallottunk, mit jelent *lélekben és igazságban imádni Istent*. Mindkettő egyszerre fontos. Ha a lélekben való imádsást hangsúlyozzuk, és az igazságot elhanyagoljuk, könnyen szélsőséges irányba tolódhatunk el, tévtanítások csapdájába eshetünk. Amikor az igazság kerül hangsúlyosabban előtérbe, törvényeskedővé válhatunk. Szükség van a Szentlélek jelenlétére és vezetésére ebben is.

Keresztyén életünk egyik fontos kérdése is előkerült: *Hogyan jelenik meg Isten dicsősége?* Isten lényének, szentségének kisugárzása, és ennek érzékelése a dicsőség.

Ha Isten dicsősége hiányzik az életünkben, hajszolni kezdjük a dicsőséget, és végül magunkat dicsóíjtjuk. Amikor az Egyházból hiányzik Isten dicsősége, formalitásokkal próbáljuk pótolni.

Ószövetségi történetek során láthattuk, hogy az Édenkertben ott volt Isten dicsősége, de az ember elveszítette azt. Az Úr dicsősége az első templomban is ott volt, de elhagyta azt.

Isten kegyelme az, hogy visszaszerezhetjük az életünkbe Isten dicsőségét. Először is meg kell térnünk az önbálványozásból. Jézust kell elfogadnunk, hiszen Ő Isten dicsőségének kisugárzása testileg. Isten dicsőségének átélése növeli a hitünket.

Az Ige-tükör és a cselekvés összhangját a Jak 1,19 alapján vizsgáltuk meg. Figyelmeztet az ige, hogy ne legyünk feledékeny hallgatók. Életünk is istentisztelet kell, hogy legyen. Tükröződni kell rajtunk, cselekedeteinkben, életünkben Isten jelenlétének.

Mit adhatunk az Úr tiszteletére? Ez volt az utolsó nap kérdése. Tudjuk, hogy először magunkat kell adnunk, azután tehetségünket, időnket, javainkat. Az adakozásnak bibliai alapelvei vannak:

- minden Istené, annak egy részét adjuk vissza, amit Tőle kaptunk;
- az adakozás mértékegysége a bennünk lévő Isten iránti szeretetünk;
- gazdagságunkból adakozunk, abból, ami nekünk kincs, a legértékesebb, legfontosabb;
- a 2Kor 9,12-13 alapján az adakozás Isten imádatának formája és növelője;
- egyéni hitünk kifejezése;
- titokban történjen, ugyanakkor legyen jó példa mások számára.

A kiscsoportokban és az imaközösségekben szolgálhattunk egymás felé. Ez különösen egyik este történt meg csodálatosan, amikor három szolgáló csoport imádkozott azokért, akik a jövőjükre nézve vártak kijelentést, útmutatást; mások azokért a gyermekekért, családtagjaikért kértek imádságot, akik egyszer az Úréi voltak, de eltávolodtak, míg a harmadik szolgáló csoport azokért járt közbe, akiknek testi gyógyulásra volt szükségük. Az Úr Lelke erőteljesen volt ott közöttünk, gyógyított, szólt és bátorított. Többen átérték egyéni csendességben is, ahogy a Szentlélek betöltötte őket.

A gyermekek szolgálata és megáldása minden évben, így most is megtörtént.

Hála van a szívemben újra ezért a hétért, a testvérekkel töltött időért, a kapott igéért, mert az Úr mindig tudja, mire van éppen szükségem: „Bölcsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz szemem.” Zsolt (32,8)

Szeretettel hívom a Testvéreket, a régieket, az újakat, és mindazokat, akik már régóta nem voltak köztünk, ha az Úr engedi és élünk, jöjjenek el a következő nyáron, keressük együtt az Úr akaratát!

Rózsahegyi Emőke

Igaz Istentisztelet

Az Úr kegyelméből nagymamám a 91. születésnapjára készül. A találkozásaink során sokszor előkerülnek a számok: a 66 év házasságban eltöltött idő, a 9 dédunoka. Majd a nehezebb is: az 5 év özvegyesség próbái.

Mindig ámulatba ejt, hogy a ház körüli kis kertje egyszerű virágoktól színes és szorgalmasan gondozott, a nyári konyha sokszor hívogató illatokkal van tele és a vasárnapi kerti asztalkán az unokákat, dédunokákat saját készítésű sütemény várja. Azonban ahogy távolodunk a háztól a nagy kert felé, már látszik, hogy az erő véges, hiányzik a férfikéz.

Az Úr kegyelméből találkozhattam a munkahelyemen egy fiatal biztonsági őrrrel, aki szabadidejében fűnyírással foglalkozik. Néhány hónappal ezelőtt egy reggelen az az érzésem támadt, hogy a táskámban lévő igés kártyákból adjak neki egyet. Elfogadta. Majd később meg is bízhattam, hogy időnként menjen el a mamihoz levágni a kertben lévő nagy füvet. A biztonsági őr fiú egy szépen karbantartott régi autóval közlekedik, pont olyan, amilyen a nagypapának volt. Emiatt mindig megkérte a mamit, hogy beállhasson az autóval az udvarra. A nagykapun lévő lakat és lánc alig akart engedelmelkedni a kérésnek. Ezt is megette az idő.

Úgy érzékelem, hogy hamar szimpátia alakult ki a két ember között. A fűnyírások rendszerint úgy alakulnak, hogy maradjon idő egy kis lelki beszélgetésre is. Vagy egy-két apró segítségre, amit a férfi szem és férfikéz meglát és elbír.

A mai reggelen munkába jövet megállított ez a kedves biztonsági őr az ajtóban: „Fel tudnám hívni ma a mamit?” Majd szerényen azt mondta, hogy vitt neki egy új lakatot és csak betette a kapu mögé, mert már későre járt az idő. Meglepődve kérdeztem tőle,

hogy arra járt valakinél füvet nyírni, hiszen a szomszédos városban lakik a mami. A válasz ez volt: „Nem, csak láttam, hogy el van rozsdásodva és szüksége van rá.” Megdöbbenem, hogy létezik még ilyen? Egy fiatal fiú szívében? Nagyon megköszöntem neki és szívből hálát adtam érte, majd megkérdeztem, hogy milyen ajándékot adhatnék neki cserébe? A válasz ez volt: „Szeretnék még egy olyan kártyát, amit a múltkor adtál!”

„Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban...” (Jak1,27)

Bucsuné Kuti Marietta

„Nagy erő van Jézusnak nevében...!”

Az egyik este a fenti dalt énekeltük az idei vajtai táborban, amikor az Úr annyira megerősítette a hitemet, hogy teljes bizonyossággal hittem azt, hogy ha ott akkor valaki hittel kimondja a gyógyulást a már hónapok óta fájó térdem fölött, akkor az egészen biztos meggyógyul.

Hittem, hogy Jézus nevében olyan erő van, amely meg tud gyógyítani!

Nemsokára lehetőség is nyílt arra, hogy imát kérjek a fájós térdemért, amely ott, abban a pillanatban meggyógyult!

Ez a csütörtök esti alkalom után történt és én sajnos akkor ott nem tettem bizonyágot az Úr csodálatos gyógyításáról. Csak a szombati istentiszteleten újságotam el a testvéreknek, hogyan gyógyított meg az Úr, hogyan végezte el azt, amit az orvosok hónapok alatt nem tudtak, és már ott tartottunk, hogy műtétet helyeztek kilátásba!

Ézért most álljon itt ez az írás bizonyággal, amelyben így két hónap távlatából is kijelenthetem, hogy ott akkor az Úrnak egy csodálatos gyógyítását élhettem át, és meg vagyok győződve arról, hogy kellő hittel ma is mindennaposak lehetnének az Úr Jézus nevében bekövetkező gyógyulások!

Ézért kérem az Urat, hogy erősítse a hitünket, hogy mindezt átélhessük! Ámen!

Kátai Zoltán

Hit által van a gyógyulás

Azzal, hogy az Úr meggyógyította a térdem hiszem, hogy terve volt. Az én hitemet is növelni akarta, ugyanis azóta is több olyan helyzetet teremtett, amikor alkalmam volt betegekért imádkozni.

Az egyik ilyen esetet szeretném most veletek megosztani:

Az egyik kedves ismerősöm azzal keresett meg, hogy annyira fáj a válla, hogy gyakorlatilag nem tud egyedül felöltözni. Miután bizonyosságot tettem arról, hogy az Úr hogyan gyógyította meg a térdem, és hogy neki van haltama az ő vállát is meggyógyítani, megkérdeztem, hogy imádkozhatok-e a válláért?

Igent mondott, mire én elmondtam neki, hogy bármi is fog történni, az mind Jézus nevében történik, hogy Neki van hatalma arra, hogy meggyógyítsa a vállát.

Miután imádkoztam, kértem, hogy próbálja meg felemelni a karját, amit előtte mozdítani is alig tudott. Ahogy emelte a kezét, öröm volt nézni az arcát, amelyen egyre szélesebb mosoly jelent meg és a végén könnyezve állapította meg, hogy: „Zoli, ez működik! Lehet, hogy ezután egyedül tudok majd öltözni...!”

Nagyon nagy volt az öröm, és együtt adtunk hálát azért, hogy az Úr csodát tett!

Másnap reggel SMS-ben érdeklődtem, hogy van a válla?

A válasz sajnos lehangoló volt: „Köszönöm érdeklődésedet! A fájdalom továbbra is gyötör. Járok masszórhöz, ami talán segít.”

Az Úr egy ígét helyezett a szívemre, amit el is küldtem neki:

„Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondold rá, és Ő egyengetni fogja ösvényeidet. Ne tartsd bölcsnek önmagadat, féld az Urat és kerülj a rosszat! Gyógyulás lesz ez a testednek és felüdülés csontjaidnak.” (Péld 3,5-8)

Az Úr nagyon pontos diagnózist állított fel, ugyanis másnap mikor találkoztam vele és megkérdeztem, hogy mi történt, azok után, hogy egyértelműen megtapasztalta Jézus gyógyító erejét, ő csak ennyit mondott: „Zoli én nem hiszek. Egész életemben a saját erőmben és az eszemben bíztam és bízok.”

A beszélgetés során világossá vált számomra, hogy a hit az egy ajándék, amit nem mindenki tud elfogadni, és hogy mennyire fontos, ahhoz, hogy az a gyógyulás, amit az Úr egyébként már elkészített számunkra, a miénk is legyen.

Kátai Zoltán

Gondolatok két keréken – 2018 (II. rész)

2018 augusztusában újra lehetőségem volt, hogy egy hetet kerékpározzak Ausztriában. Salzburgból indultam, először a Salzach és az Inn folyó partján haladtam, majd Passautól a Duna menti kerékpárúton. Ottani élményekhez kapcsolódóan adok közre most néhány gondolatot.

Gát

Nemsokára elérem a Salzach és az Inn összefolyását, innentől az Inn partján kerekerek tovább. Igen széles a folyó, sokszor úgy tűnik, még a Dunánál is szélesebb. A kerékpárút közvetlenül a gáton halad, egészen közel a hatalmas vízhez.

Egy idő után úgy tűnik, nem is folyik, inkább egy hatalmas tónak látszik. Hamarosan feltűnik a távolban a folyón épített vízerőmű hatalmas gátja. Ez a gát „áll” a víz útjába, ezért nem tud gyorsan folyni, és szinte felduzzasztja a folyót.

Ó Istenem, mennyi gát van a mi életünkben is, ami nem engedi, hogy a Te élő vized tovább áradhasson!

Te Deum – Téged Isten dicsérünk!

Jó választásnak tűnik, hogy Passauban beülök a déli orgonakoncertre a Szent István Dómba. Egyrészt kint egyre melegebb van, és jólesik hűsölni egy kicsit a hatalmas templomban, másrészt egy fantasztikus élménnyel gazdagodok; orgonakoncert a világ legnagyobb orgonáján. Az orgonának 17974 sípja van, a legkisebb 6 mm-es, a legnagyobb 11 méteres. A koncert elején az orgonista röviden elmondja, mit fogunk hallani. Nem is választhattak volna jobb művet, mint a Te Deum-ot, ami a Szentháromságot dicsőítő zsoldárszerű imádság.

Fantasztikus volt! Az orgona, az akusztika meg az orgonista is! Az orgona hangja majd szétvetette azt a hatalmas templomot. Bárcsak a szívünk is így tele lenne Isten magasztalásával! A legjobb az volt, hogy az utolsó hang után, a beállt nagy csöndben a mögöttem ülő férfi hangosan bekiáltotta: ÁMEN!

Hadd álljon itt a Te Deum első néhány sora:

Téged, Isten dicsérünk, téged Úrnak ismérünk.

Téged, örök Atyaisten mind egész föld áld és tisztel.

Téged minden szép angyalok Kerubok és Szeráfkarok.

Egek és minden hatalmak szüntelenül magasztalnak.

Szent vagy, szent vagy, erősséges szent Isten vagy!

A döntés

Mauthausen – egy újabb csodaszép középkori kisváros, szörnyű 20. századi „örökséggel”. Itt volt a nácik egyik legszörnyűbb koncentrációs tábora. Nincs sem erőm, sem időm felmenni a táborhoz megnézni az emlékhelyet. De nem is kell, mert egész nap dr. Edith Eva Eger könyve jár a fejemben, amit nemrég olvastam. 16 évesen hurcolták el Kassáról, s több koncentrációs tábort is megjárt, s itt Mauthausenben is volt. A könyvéből (címe: A döntés) nemcsak a sok szörnyűséget tudhatjuk meg, hanem azt is, hogy miként tudta mindezt túlélni. Szerinte mindig van döntési lehetőségünk, a legnehezebb helyzetekben is.

Számára ez azt jelentette, hogy úgy döntött, élni akar. Ez adott neki erőt ahhoz, hogy amikor az amerikaiak felszabadították a tábort, és ő egy halom élettelen emberi test között hevert, mégis életjelt tudott adni, és egy katonára észrevette, hogy valaki még él. Így menekült meg. Edith még ma is él, 90 évesen pszichiáterként dolgozik Amerikában és többek között poszttraumás szindrómában szenvedő amerikai katonáknak tart terápiát. Könyve fő mondanivalója, hogy miként lehetünk belsőleg szabadok, hogyan menekülhetünk meg saját múltunk, kudarcaink koncentrációs táborából, hogyan választhatjuk a megbocsátást, és a nehézségek ellenére hogyan élhetünk teljes életet. Egy fantasztikus könyv, egy fantasztikus ember – csak ajánlani tudom mindenkinek. (Az *On the Spot-on* is volt vele riport, *Az ellenség gyermekei* - című sorozatban.)

Múlt és jövő

Napról-napra melegebb van, délben már 30 fok fölött. Ilyenkor már csak reggel és késő délután tudok haladni. Örülök, hogy a katolikus templomok nyitva vannak. Így a ma délután az Ybbs-i Szent Lőrinc-plébániatemplomban töltöttem olvasgatva, mert csak itt találtam elviselhető hőmérsékletet. A templom jelenlegi épülete a 16. században épült gótikus stílusban, de valószínűleg már évszázadokkal korábban is állt itt templom. A legutóbbi felújítás során római kori nyomokra bukkantak a templom alapjában. Az ásatáskor feltárt maradványok közül néhányat kiállítottak a templomtérben. Így ma egy érdekes látvány fogadja a templomba betérőket. Az egyik sarkot szépen berendezték a legkisebbeknek: színes szőnyeg, Micimackós kis asztal, székek, hintaló, egy kosár játék, az asztalon mesekönyvek, színes ceruzák, kifestők. S mindezek fölött a falon egy 3. századi, római kori sírkő. Múlt és jövő. Uram, hálás vagyok neked, hogy – sok bűne és botlása ellenére – évszázadokon keresztül őrizted, tartottad a te népedet, egyházadat, és hogy ennek mi is részei lehetünk. Áldd meg a következő nemzedéket, akik most a templomi babasárookban játszanak, hogy ők is tudjanak hűségesek maradni hozzád és a te utadon járjanak.

Damásdiné Judit

„Nem mondtam -e neked, ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét?”

(Jn 11,40)

Kedves Testvérek! Szeretném megosztani veletek azt a csodálatos bizonyosságot, ami Vajtán, a nyári konferencia hetén történt velem.

Kedden reggel telefonhívást kaptam, édesanyámat kórházba kellett vinni.

Amikor beértem a sürgősségi osztályra, teljesen eszméletlen volt, oxigént kapott és haldoklott. Az orvos nem sok jót ígért. Visszamentem Vajtára a csomagomért, és miközben unokahúgommal beszéltem, odajött hozzánk az egyik testvérünk. Elmondtam neki, mi történt és imádkoztunk. Egy rövid mondat maradt meg, de nagyon erőteljesen: „A lelkével mi van?”

Egy másik kedves testvér azt mondta, hogy fontos a jelenlét, az imádság. Bementem hozzá és imádkoztam mellette. Másnap, amikor újra meglátogattam, a Szentlélek segítségével kértem az Urat: emlékezzen meg arról, hogy egykor anyu is hozzá tartozott, még ha utána az élete során nagyon el is fordult tőle. Amikor megláttam őt, teljesen „eltűnt a halál arca”, és magánál volt! Nem késlekedtem bizonyosságot tenni! Kérdeztem tőle, hisz-e Istenben? Azt válaszolta, igen. „Befogadod az Úr Jézust?” – kérdeztem. Azt válaszolta: „Hát tehetek mást? Igen, befogadom.”

Tudom, hogy élete utolsó szakaszában van, de az Úr Jézussal. Békességet látok rajta. Isten számára semmi sem lehetetlen, és aki hisz, az meglátja az Úr dicsőségét!

Hortobágyiné Mónika

Csoda a hittanórán

Szeptember 10-én nagy öröm ért minket a hittanórán. Az óra elején Annának fájt a feje, ezért kérdeztem, hogy imádkozhatunk-e érte, hogy elmúljon? Mondta, hogy igen.

Miután imádkoztunk és áldást kértem rá, kérdeztem, hogy fáj-e még? Anna azt mondta, hogy nem. Hálát adtunk és nagy öröm volt. Köszönjük az Úrnak, dicsőség Nekik! Ámen.

Bodáné Csontos Gabriella

Lovas Miklós emlékére

A sárbogárdi csendesnapokon sok fiatal ismerkedett egymással. Több esetben barátságok, szerelmek majd házasságok fejlődtek ezekből a kapcsolatokból Isten terve szerint. A mi házasságunk is ilyen Monikával.

Gyakran találkoztunk a hetvenes évek végén, a nyolcvanas évek elején a Lovas házaspárral Sárbogárdon. Évekig látták, követték, támogattak kapcsolatunk fejlődését. Előfordult, hogy vasárnap esténként felvittek engem Budapestre a kollégiumba kocsi-val, ekkor személyes beszélgetésekre is alkalom nyílt. A-tól Z-ig kikérdeztek az egyetemi tanulmányaimról. Mi, meddig, merre? Tették ezt mindig nagy szeretettel. Miklós bácsit mindig érdekelték az aktuális iratmissziós anyagok. Volt a régi parókia végén egy raktár és ő sokat időzött a könyvek, bibliák kiválasztásával, amit aztán magával vitt. Személyiségük és életük nagy hatással volt ránk.

Később, házasságunkra készülődve úgy döntöttünk Mónikával, hogy Mónika a keresz-tapját én pedig Miklós bácsit kérem meg tanúnak a templomi esküvőre. Ez egy szokatlan döntés volt, hiszen az esküvő mégiscsak egy családi esemény. Miklós bácsi meg is kérdezte, hogy miért gondoltuk ezt? Azt mondtuk, hogy Miklós bácsi 'tanúja' volt annak, hogyan lett a kapcsolatunkból házasság. Örömmel el is vállalta. Aztán esküvő előtt röviddel Mónika tanúja visszalépett és ekkor kerestünk egy másik 'tanút'. Így kértük meg a sárbogárdi gyülekezet öreg gondnokát, Pista bácsit. Így lett Pista bácsi az én tanúm és Miklós bátyánk Mónika tanúja.

Azóta is köszönettel és hálával gondolunk a Lovas házaspárra és őrizzük emléküket.

**Szabó Sándor és Demény Monika
Székesfehérvár**

Mindenben hálákat adjatok!

Az 1Thessz 5,18-ban ezt olvassuk Károli Gáspár fordítása szerint: „*Mindenben hálákat adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által tihozzátok*”. Mindenben? – kapjuk fel a fejünket. Nem az a pontosabb fordítás – ahogyan azt a többi Biblia teszi is –, hogy mindenért?

Éppen erről akarok most írni. Merlin Carothers metodista tábori lelkésznek van egy könyve: „A magasztalásban rejltő erő”. Szinte forradalmi hatással volt sokakra, viszont többen határozottan kijelentik, hogy ők a bűnért, bűnökért nem adnak hálát Istennek. Ugyanis Carothers tiszteletes a mindenért való hálaadásra szólít fel bennünket, beleért-

ve a bűneinket is. Hol itt a hiba? Amikor megnéztem az eredeti görög szöveget, ott is úgy van, amint a Károli fordításban, hogy 'mindenben' és nem 'mindenért'. Sőt, az ott szereplő előjárószónak egyetlen más esetben sincs (az eredeti görög Újszövetségben) olyan jelentése, hogy „valamiért”, legalábbis nyelvtanilag nézve nincs.

Azaz, valóban hálát adhatunk Istennek azért, hogy az a bűnös helyzet előállt, ami-ben éppen vagyunk, a bűnben, a bűn állapotában. Azért, mert így végre felfelé tekin-tünk, és Őtőle várjuk a szabadítást. De nem a bűnért adunk hálát, mert az Isten szent-ségét sértené. A Károli fordítás tehát ebben az esetben sokkal pontosabb volt, mint az újak. És így érthetjük Merlin Carothers szóban forgó könyvét is, ami sok áldást jelentett nagyon sokak számára.

Komoróczy István

Gondolatszilánkok

Legyél ahhoz gyengéd, aki tőled gyengébb.

Aki túlzottan érzi a maga méltatlanságát, még mindig jobb, mint a másik véglet.

Ha meglátod a humort a legkétségbeejtőbb helyzetekben is: sokat javíthatsz rajtuk.

Komoróczy István

A bűnösök barátja

Még diákkoromban hallottam egy evangélizációt, amelyben az igehirdető feltette a kérdést: akarsz-e Jézus barátja lenni? Akkor megbotránkoztam ezen a kérdésen. De most én is ezt kérdezem tőled, akarsz-e Jézus barátja lenni? A barátság a szeretetnek egy meghittebb és fokozottabb átélése, amelynél mélyebb kapcsolat két ember között alig létezik. Áll ez Jézus barátságára is.

Jézus barátsága mindenekelőtt azt jelenti, hogy számíthatok az Ő megértésére. Ta-lán nem egészen világos ez a kifejezés, ezért megpróbálom körülírni, mire gondolok. Nevezetesen arra, hogy Jézus előtt nem kell alakoskodnom, színészkednem, képmuta-tóskodnom, egyszóval másnak mutatni magamat, mint ami vagyok. Ez a törekvés a pa-radicsomi bűneset óta bennünk van, ez az a fügefalevél, amellyel az ember igyekezett eltakarni a mezítelenségét. Érdekes dolog, hogy az ember szereti a bűnt, de nem szeret bűnös lenni. Ezért aztán mindent elkövetünk, hogy más színben tüntessük fel magunkat.

De ez nem egyéb látszatról és álarcról. Olvastam egyszer, hogy egy amerikai színész befestette az egész testét, aminek következtében megfulladt, mivel pórusai betömődtek. Így fulladozunk mi is hazugságainkban és alakoskodásainkban.

Jézus azonban olyan barát, akihez szó szerint úgy mehetünk „Amint vagyok, sok bűn alatt.” Ő nem csap azonnal agyon felháborodásában, amiért olyan vagyok, amilyen vagyok. Őelőtte levetkőzhetek, neki mindent megvallhatok. „Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségünkben...” (Zsid 4,15) Egyik legszívbememlékezőbb példája az Ő megértő szeretetének a házasságtörő asszony története. Amikor azt mondja az asszonynak: „Én nem ítélek el téged...” (Jn 8,11)

Sokan azt hiszik, hogy csak akkor válnak méltókká Jézus barátságára, ha előbb megtisztulnak minden bűntől. De ki tisztíthat meg, ha nem éppen Ő. Ezért vagy úgy megyünk hozzá, amint vagyunk vagy sehogy se mehetünk hozzá.

Igehirdetés részlet Szabó Imre: A bűnösök barátja című könyvéből

HÍREINK

Kálvin téri alkalmainkat minden hó első hétfőjén 10⁰⁰ órától tartjuk.

Vezeti: Dr. Vassné Baki Ilona

Helyszín: Budapest, IX. kerület, Kálvin tér 7. Bejárat a templom mellett jobbra a kapun. Keressük az emeleti hittantermet.

Kedves Testvérek! Szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket erre az alkalomra is, amelyen a rövid igei bevezetés után imaközösséget tartunk. Mivel Budapesten van, ezért mindazok, akik a fővárosban és annak környékén élnek, ezeken az imaórákon gyakrabban is megélhetik a testvéri közösség és a közös imádság áldásait. Bátorítunk mindenkit, még ha távolabb lakik is, de közösségre vágyik, jöjjön el! Mindannyiunknak szüksége van az imádságra és az imádkozókra, akik nem csak magukért adnak hálát, könyörögnek, hanem közbenjárnak mindannyiunkért.

*

A **Parakletos Alapítvány lelkipásztori közössége** folytatva lelki eljáróinak példáját, rendszeressé tette a havonta tartott lelki közösség, imaalkalom gyakorlását.

Minden hónap első keddjén 16-18⁰⁰ óra között várjuk azokat a lelkipásztorokat, akik fontosnak tartják, hogy gyülekezeti szolgálatuk megújulásához, megerősítéséhez Isten Szentlelkének segítségét kérjék.

Imaalkamainkat Budapesten, a Református Missziói Központban (XV. Alag utca 3.) tartjuk az alábbi napokon és időpontokban:

- október 1-én Mátraházán leszünk a csendeshéten
- november 5. kedd 16-18⁰⁰ óra, Református Missziói Központ
- december 3. kedd 16-18⁰⁰ óra, Református Missziói Központ

„Az Isten lélek: és a kik őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják.” Jn 4,24

*

Az őszi hitmélyítő konferencia időpontja Mátraházán: **2019. szeptember 30 - október 4.**

A konferencia címe: Hithősök

Vezeti: Prókai Árpád boldvai lelkipásztor

*

Meghívó

Sárbogárd Város Önkormányzata és a Sárbogárdi Református Egyházközség elnöksége tisztelettel meghívja Önt

2019. október 26-án, szombaton 14.⁰⁰ órai kezdettel

Szabó Imre lelkipásztor 100 éves születési évfordulóján rendezett ünnepségre.

A rendezvény helyszíne: Sárbogárd Város Önkormányzatának díszterme

(7000 Sárbogárd, Hősök tere)

Köszöntő - Sárbogárd Város Polgármestere

Előadás:

Első helyen Krisztus szolgálatában.

Alsóitebétől Sárbogárdig - 100 éve született Szabó Imre református lelkész.

Előadó: Kovácsné Pázmándi Ágnes könyvtáros, lelkész, Ráday Gyűjtemény

Könyv bemutató:

Szabó Imre Prédikációk, tanítások, jegyzetek

Bemutatója: Magyar né Balogh Erzsébet, lelkész-igazgató, Református Missziói Központ

Hirdetés, imádság - Kovács Csongor református lelkész

2019 október 29-én 10.⁰⁰ órai Istentisztelet keretében hálaadás Szabó Imre életéért és szolgálatáért

Helyszín: Református Templom, (7000 Sárbogárd, Tompa Mihály utca 44.)

*Sárbogárd Város Önkormányzata
Sárbogárdi Református Egyházközség Elnöksége*

VIGASZTALÓ

A Parakletos Alapítvány testvéri körlevele.

Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn.

Ingyenesen megküldjük mindazoknak, akik kérik.

Az Alapítvány címe: 2336 Dunavarsány, Határ út 70.

Adószám: 19045229-1-13 • Számlaszám: 11732071-20025524

E-mail: tothzoltan2840@gmail.com

A Vigasztaló számára írt bizonyoságtételeket az alábbi címre kérjük:

Rózsahegyi Emőke, 1152 Budapest, Hunyadi u. 8/A.

E-mail: emoke@benedetti.hu

A Szerkesztőbizottság tagjai: Magyar né Balogh Erzsébet,
Rózsahegyi Emőke és Dr. Tatai István (tatai.istvan@ptf.hu)

Honlap: www.parakletosalapitvany.hu

Következő lapzárta: **2019. november 10.**